

РЕШЕНИЕ

№ 37

гр. Средец, 15.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СРЕДЕЦ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ВЕНЕТА Д. СТЕФАНОВА

при участието на секретаря Костадинка Т. Лапова
като разгледа докладваното от ВЕНЕТА Д. СТЕФАНОВА Административно наказателно дело № 20232170200236 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за Министерство на вътрешните работи (ЗМВР) и е образувано по жалба на Т. Р. Т., с ЕГН *****, чрез адв. К. - БАК, против Заповед за задържане на лице № 5404зз 209/26.09.2023 г. на ГПУ-Средец. С жалбата се моли за отмяна на атакуваната заповед за задържане, поради незаконосъобразност. Жалбоподателят твърди, че в заповедта не са вписани фактическите и правните основания за задържането.

В открито съдебно заседание жалбоподателят се представлява от пълномощник – адв.К. - БАК, който поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Ответникът по жалбата – Я. П. С.- старши полицай при МГПВ ГПУ -Средец, оспорва жалбата. Пледира за отхвърляне на жалбата.

Съдът след като се запозна с материалите по делото и становищата на страните, приема, че жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от надлежна страна, имаща право и интерес от обжалването. Същата е изготвена в предвидената форма и е придружена от необходимите приложения. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Оспореният акт е издаден от полицейски орган по смисъла на чл. 53 от ЗМВР в границите на предоставената му съгласно чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, компетентност. Спазена е предвидената от закона форма, като заповедта съдържа задължителните реквизити, посочени в специалната норма на чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, а именно: вписани са името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните индивидуализиращи задържаното лице – трите имена, ЕГН и адресна регистрация, датата и

часът на задържането. Разяснени са правата на задържаното лице по чл. 63, ал. 3 и 4 и чл. 64 от ЗМВР и му е предоставено копие от заповедта срещу подпис. Заповедта е мотивирана, като в нея са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Нормата на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, овластява полицейските органи да задържат лица в случаи, определени от закон, а именно за които има данни, че са извършили престъпление, като процедурата е регламентирана в следващите правни норми от закона. По правната си същност задържането на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 73

ЗМВР представлява принудителна административна мярка по смисъла на чл. 22 ЗАНН – административно разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата, която има за цел чрез задържането да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление, да продължи да извършва престъпление или да се укрие. Предпоставка за прилагането е наличието на достатъчно данни, от които може да се направи предположение, че лицето, срещу което се прилага мярката, е извършило престъпно действие.

В настоящия случай в заповедта е посочено, че жалбоподателят е задържан поради това, че противозаконно пречи на полицейски служител да изпълни задълженията си по служба във връзка с извършвана полицейска проверка. Целта на процесното задържане е да се предотврати осуетяване на извършваната полицейска проверка, както и предвид наличието на данни за престъпление по чл. 270, ал. 1 от НК.

Поради това, възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. За прилагането на мярката е необходимо данните, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъпление или да е съпричастен към него, да са установени преди извършване на задържането, както е в настоящия случай. Задържането, като принудителна административна мярка, се предприема от полицейския орган при условията на оперативна самостоятелност. За прилагането на тази принудителна административна мярка законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК, както и да последва образуване на досъдебно производство.

При тези данни съдът счита, че правилно в хода на административното производство е направено предположение, че съществуват данни жалбоподателят да е съпричастен към извършване на престъплението визирано в заповедта. В тази насока са и допълнително представените докладни записки от служителя Николета К. при ГПУ –Средец.

Изискването за излагане на фактическите основания на заповедта в случая е изпълнено, като е посочено в каква връзка е формирано предположението за евентуална съпричастност на лицето. В случая не е необходимо подробно и изчерпателно описание на всички данни относно извършваната полицейска проверка, както и поведението на жалбоподателя. Достатъчно е засегнатото лице да е разбрало на какво основание е задържано и в какво се изразява престъпното действие, което полицейският орган счита, че е извършено, т. е. да е разбрало по повод на какво е формирано подозрението срещу него.

Видно от приложената по делото преписка това е изпълнено от полицейските служители, като на лицето е дадена възможност и да ангажира адвокатска защита, от което свое право той не е пожелал своевременно да се възползва, т. е. в конкретния случай са налице посочените предпоставки, поради което следва да се приеме, че оспорената заповед е в съответствие с практиката на Европейския съд за защита на правата на човека. Прилагането на принудителната административна мярка е съобразено и с целта на закона – да се даде възможност на органите на МВР да разкрият евентуално извършеното престъпление. Налагането на принудителната административна мярка "задържане за срок от 24 часа" в случая е оправдано. В тази връзка изложените в жалбата възражения съдът

приема за неоснователни.

С оглед горното съдът намира, че в конкретния случай издадената заповед за задържане е законносъобразна, поради което и подадената срещу нея жалба следва да се остави без уважение, а заповедта за задържане следва да бъде потвърдена.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Средецкият районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Т. Р. Т., с ЕГН *****, чрез адв. К. - БАК, против Заповед за задържане на лице № 5404зз -209/26.09.2023 г. на ГПУ-Средец като **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

ПОТВЪРЖДАВА заповед за задържане на лице № 5404зз- 209/26.09.2023 г., издадена от Я. П. С.- старши полицай при МГПВ, ГПУ- Средец.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Бургас в 14 - дневен срок от днес.

Съдия при Районен съд – Средец: _____